

Dieu et mon droit.

ZATURDAG, 29. MEI.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; méér *dán* *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelfregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte méér.

te vreezen zich in die vergadering te openbaren; zij zal er geëerbiedigd worden.

„Komt dan allen te Pôseur, gij die den terugkeer van ons vrede en voorspoed wenscht in ons kanton; gij allen die vrijelijk en onbelemmerd de regten verlangt uit te oefenen die uwe vaders u hebben nagelaten, en die een deel van het erfdool uwen nakomelingschap uitmaken; gij die wilt dat uwe kinderen eene christelijke en zedelijke opvoeding zullen genieten en niet leeren hunne vaders te versmaden; gij die vrijheid van geweten verlangt zoo wel voor uzelven als voor anderen; gij allen die verstandige, eerlijke, verliete, bestuursders verlangt, die deders regt getrouw handhaven, acht slaan op uwe behoeften en verlangens, en spaarzaam zijn met uw geld. Komt gij allen, maar komt er vreedzaam, in groote orde, zonder leening, wapen, opruihar of verborgen. De goddelijke heilberming is van goed regt en zij zal u tot een schild vuttrekken.

„Laten de huwersons in elke gemeente zich een leid-
mar, een hoofd kiezen, laten zij zich onder zijn geleid-
de naar de plaats der verzameling begeben; laten zij
niet onthouden van kreten, hoorn en sarsen, en al wat
hun van dien aard wordt toegevoegd, verschiepen; laten
zij vermijden op publieke plaatsen aan te leggen, maar
zich voor dien dag van mondbehoeften voorzien. La-
ten, volgens het voorschrift van het Evangelie, de
meer gegoeden de minder met de gaven der fortuin
begunstigen de behulpzame hand bieden. Laat, om
kort te gaan, de broederschap geen ijdel woord, maar
eene waarheid zijn.

» Wanneer gij deze waagstukken bechartigt, wanneer gij, noch door beloften, noch door bedreigingen u latende, aftraktet van de uitoefening eener rechts, dat niemand in staat is u te ontrooven, in groote getale opkomt, dan kunt gij verzekerd zijn van den goeden uitslag onzer gemeenschappelijke pogingen; dan kunt gij de toekomst zonder angst te gemoet zien, en zult gij beemaal niet minder roem, maar met meer zelfverdoening dan de herinnering eener overwinning u zou kunnen schenken, tot uwe kinderen kunnen zeggen:

„Ook ik heb bijgedragen tot de bevrediging en de
welvaart van mijn land; ik was den 24 Mei te Posieux!”
Friburg, 15 Mei 1852. HET VOORLOEPER COMITÉ.

Overigens melden de heden ontvangen berigten uit Friburg, welke des morgens van den 24 Mei, den dag der vergadering, vandaar zijn verzonden, dat ieder zich op deze gewichtige volksbijeenkomst voorbereidde, doch dat onder de leiders der manifestatie eene zekere verslagenheid heerschte, ten gevolge van de den vorigen dag plaats gehad hebbende arrestaties, om nog onbekende redenen. De Bondsregering had van haren kant, uit vrees voor mogelijke gebeurtenissen, des avonds van den 23 twee Bondscommissien naar Friburg afgevaardigd, namelijk de behoudsman Kurl, president van den grooten raad van Bern en den radikaal Delarageaz, lid van den Waadischen raad van state. De Bondsregering hoopte dat hunne tegenwoordigheid alle wanordeligheden zou voorkomen.

De *London Morning-Advertiser*, een Protestantisch blad, bevat het volgende artikel betreffende den voortgang van het katholicismus in 1851:

„Het afgelopen jaar is buitengewoon voordeelig geweest voor het katholicismus, zoowel uithoofde van de bekeeringen, als wegens de vermeerdering van het aantal kerken en kloosters. Men telt niet minder dan 19 nieuwe kerkgebouwen, die in den loop van 1851 in Engeland voor de katholieke eeredienst zijn opgericht; zooals o. a. de Kerk van O. L. V. te Clapham, een klooster en scholen op Brandford-Square, de Kerk van den H. Joannes Evangelist en die van O. L. V. te Greenwich. Bovendien zijn nog een klooster en vier andere kerken in aanbouw.

» In de graafschappen zien wij denzelfden stand van zaken. In 1851 heeft het papismus zich meester gemaakt van zes ambtgenooten van Dr. Hook te Leeds t. w. van de rev. Roope, Coombs en Crawley, alle drie predikanten van St. S. Savonar, benevens de twee hulppredikers dierzelfde kerk, de rev. Minister en Ward, en eindelijk de rev. Hattaway, gedoktorceerd te Oxford, die de kerk van Snadwell bij Leeds bediende. Ook moeten wij vermelden den Eerw. aartsdiaken Manning van Chichester, met zijnen predikant den rev. Sapprindley, den rev. Towry Law, broeder van Lord Ellesborough, alsmede de rev. Orr en Woodward, van Bristol.

»Deze bekentenissen van onze tegenstanders, voegt een katholijk dagblad bij dit bericht, toonen den duidelijkste aan, dat de *bill* op de kerkelijke titels eerder voordienig dan ongunstig is geweest voor het katholicisme in Engeland. De gebieden van den nederigen Passionist, die eens Lord Spencer was, zijn verhoord, en bij zooveel stof tot blijde verwachting, zullen de afscheidingen der geheele katholieke wereld des te vóórtiger hemelwaarts klimmen om van God de bekeering van het eiland der heiligen, al te bidden.

„Onzen geëerbiedigden Koning, Hoogstdezelfs Door-
luchtigen Broeder, onzen beëindigen Prins, en allen,
die zich uit hooger of meer nedertge standen en betrek-
kingen van land, gewest of stad hier verzameld hebben,
brengen wij, uit naam der vereenigde Kommissie
van Amsterdam en 's Gravenhage tot oprigting van
een standbeeld voor Rembrandt, en door hen uit naam
van Neerlands kunstenaars, onzen opregter dank voor
hunne tegenwoordigheid. Deze tegenwoordigheid verstrekt
ons tot groote eer, voldoet aan eene ware behoefte van
ons hart, en verhoogt op het kunstrijk het stelsel van
dezen dag, de plegtigheid van dit oogenblik. Met het
verlof van Z. M. zal de gestalte ontfaakt worden van
den kunstenaar, die voor twee eeuwen ten grave daalde,
maar in metaal weder herrijzen zal voor het dankbaar
nageslacht. Want die kunstenaar heeft goetheid voor den
roem der kunst, voor de eer van het Vaderland. Rem-
brandts onsterfelijke naam schittert met heerlijken glans
op de rollen der helden en grooten mannen uit de gou-
den eeuw onzer historie, die zege op zege bevechten op
het bloedig slagveld, op 's lands geduchte vloeten, op den
zwaren weg der wetenschap, op de steile baan der kunst.
Zijne werken hebben en waarde geschoupen voor de tegt-
vaardige rechtbank der nakomelingschap en, niet beslo-
ten binnen den kring onzer provincien, maar heinde
en verre verspreid, hebben zij zijn naam met dien van
ons Vaderland overgebracht tot aan de uiterste grenzen
der beschaafde wereld. Dit bewoog Neerlands kunstenaars
hunne offers bijeen te brengen, om een Standbeeld
op te rigten te zijner eer. Wij roepen daarom met bij-
stand in onzer geteilde Vorsten, van vele uitverreemde
burgers, van sommigen onzer kunstverdiende en van allen
Onze Hoop, werd mij bevestigd. Rembrandt, die ons
geestvergoed en de kunst van de schilderkunst, die ons

dat het einde ons werk bekroont, dankbaar hovenal, dat het opgerigte Standbeeld van Rembrandt niet alleen eene opgetogen schare, maar ook een tal van hoogen en aanzienlijken en te midden dier allen onzen geëerbiedigden Koning en zijn Doorluchtigen Broeder, onzen beminden Prins, rondom zijn voetstuk heeft vereenigd.

»Dit Gedenkteeken zal eene krachtige stem te meer moeten zijn voor de eer van Rembrandt, verworven door de groote waarde zijner kunst. De kunst van Rembrandt! Wie vernag hare geheimen te doorgronden, hare diepten te peilen? Alleen van hare uitwendige verschijning zij het ons hier slechts geoorloofd dit ééne te herinneren. De natuur, dat groote kunststuk van den Almachtigen God, was de groote voorraadkamer, waaruit Rembrandt dien rijkdom en die verscheidenheid van voorstelling ontleende, die hij ons door zijn meesterlijk penseel en zijne onnavolgbare etsnaald heeft nagelaten uit de hoogere en lagere sferen der kunst. Zijne natuur was echter de Hollandse, die aan alle eischen des levens meer dan het noodige kan aanbieden, maar ten gevolge van hare gesteldheid van lucht en grond die zuivere en schoone omtrekken der voorwerpen mist, uit wier beschouwing en navolging de beeldende kunstenaar het ideale leert na te streven, zonder hetwelk de kunst in hare hoogere vlugt vooral dijn naam onwaardig is. Hierin nu is de groote waarde van de kunst van Rembrandt gelegen, dat hij zijne voorstellingen uit die natuur, met al het grove en onedele haar soms eigen, toch tot het ideale wist te verheffen, ja, toe te passen zelfs op de heiligste toestanden en juist door datgene, waardoor die natuur zelve haar gemis aan schoone vormen tracht te vergoeden, te weten, door de gestadige en rijke afwisseling en tegenstelling van licht en schaduw op de voorwerpen, veroorzaakt door hare veel bewogen en bewolkte lucht. Die beschrijving der voorwerpen trachtte Rembrandt na te sporen, op te vangen, weder te geven in hare meest schilderachtige en sterkst sprekende momenten. Hij koos dikwijls, als met verachting van alle historische waarheid, den bontsten toof voor zijne figuren, om die lichtspiegel in dat veelkleurige te verhoogen, en mogt met de geniale krachten, die hij van God ontvangen had, zoo diep daarin doordringen, dat het licht van Rembrandt na twee eeuwen niet alleen niet verflaauwde door krachtiger stralen, maar dat de navolging en ontleding daarvan nog een onbereikbaar ideaal voor kunstenaars en kunstliefhebbers heeft.

»Maar dit standbeeld moet niet alleen opstellen van Rembrandt en zijne kunst, het moet ook met zoo vele andere gedenkteeken, die aan zijn tijd herinneren, krachtig onder ons mede getuigen van den roem en den Goddelijken zegen zijner eeuw. In die eeuw mogt ons volk zich krachtig en veelzijdig ontwikkelen in kerk en staat, in kunst en wetenschap, en aldus dankbaar oogsten, wat de vaderen onder veel druk en smarte hadden gezaaid. Hartverheffend blijven daaraan de herinneringen, en menige sluimerende kracht vermogten ze soms te wekken tot edele gedachten en grootsche daden. Daarom moet ook de gestalte van Rembrandt onder den vrijen hemel, met die van Cats en de Ruyter, getuigen van die schoone en rijke dagen. Maar dat zij het doen in denzelfden geest, waarin de grafmonden onzer helden uit die dagen tot ons spreken, die zich wel statig verheffen boven hun gebeente, maar in de schaduw van tempelgewelven, die gewijd zijn aan de dienst van den levenden God. Dat was de geest van hem, ter wiens eere twee standbeelden zich verheffen in Zr. Ms. residentie; de geest van vader Willem van Oranje, die in de kracht van God de grondslagen heeft gelegd van onze nationale vrijheid, dien vruchtbaren akker van onzen nationalen roem. In dien geest zien wij ook betrekking in die geschiedenis tusschen twee namen, die ook op dit oogenblik duizenden en duizenden van harten vervullen, de naam van Oranje, en de naam van Rembrandt. Daarom was die tegenwoordigheid van Z. M. op dit nationale feest eene behoefte voor onze harten. omdat bijna iedere schoone herinnering uit de eeuw van Rembrandt onafscheidelijk is van het huis van Oranje, en omdat in onze harten de banden nog hecht zijn, die God tusschen dat doorluchtig geslacht en ons lieve vaderland heeft gehecht. Die banden zijn bij den aanvang van onzen vrijheidskrijg ingewijd met het edel bloed door graaf Adolff op Heiligerlee's velden gestort, die banden zijn voor eenige weken nog met mannelijke woorden door Z. M. bij Heiligerlee's gedenkteeken bevestigd. Sire! het zij Nederlands kunstenaars geoorloofd bij het standbeeld van Rembrandt, die taal, door U op dat oude slagveld gesproken, te beantwoorden met de bede: dat Uwer en onzer vaderen God, U en Uw doorluchtig geslacht moge sparen, als in de dagen van ouds voor het dierbaar vaderland en dat, wat er ook moge veranderen en verkeerren, onze leus nog weerklinkt moge vinden in de harten van het verste nageslacht, de leus: voor God, voor Oranje en voor het vaderland — voor het vaderland en voor Oranje!»

Na deze toespraak onderhield de Koning zich met den spreker en eenige der aanwezigen. Ten 1 ure werd het teeken tot de onthulling gegeven, en onmiddellijk viel,

onder een luid vreugdegejuich, het doek dat het beeld bedekte.

De Koning, Prins Hendrik, al de autoriteiten en de kommissie begaven zich vervolgens naar het standbeeld, dat thans in vollen luister stoud te prijken, waarna de heer Beynen de volgende toespraak tot den heer Burgemeester rigtte:

»Edel Achtb. Heer en Hoofd van Amsterdam!

»Met verlof van Z. M. hebben wij het Standbeeld van Rembrandt mogen onthullen. Daarmede is een elfjarige arbeid van twee kommissien geëindigd, die soms over vele punten lang en rijp moesten beraadslagen, maar wier eerste besluit zonder de minste tegenspraak eenstemmig werd aangenomen: dat Amsterdam het Gedenkteeken van Rembrandt binnen hare muren moest zien verrijzen. Hier had de Kunstenaar het grootste deel van zijn leven doorgebracht, hier had hij zijne onschatbare werken vervaardigd, hier was hij ontslagen, hier rustte zijne asch. Wij mogten de toewijding daarvoor van den Edel Achtb. Raad dezer stad bekomen, en dat met de belofte van de kosten der fundering voor zijne rekening te zullen nemen, als een welwillend bewijs van ingenomenheid met ons streven. Hierdoor aangemoedigd, vervolgden wij onzen weg, en toen wij over eenige middelen konden beschikken, traden wij in onderhandeling over de vervaardiging van het Standbeeld met een kunstenaar, wiens naam reeds voor lang eervol met dien van Amsterdam was verbonden, en die nu door de oprigting van dat beeld ook zijn naam met dien van Rembrandt heeft verhoogd. Royer toch, heeft Rembrandt niet alleen naar zijne uitwendige gelijkenis afgebeeld, maar ook zijn karakter als kunstenaar getroffen en wedergegeven. Spreke daarvoor dat breede en massale der vormen, die denkende houding, dat diepzinnig gelaat. Spreke die geheele gestalte van den Schilder voor de Kunst van den Beeldhouwer tot ons en tot het nageslacht: zij zal het welsprekender doen, dan ik het vermag en kiescher dan het mij aan deze plaats is geoorloofd. — De giëting werd toevertrouwd aan de heeren Enthoven, in Zijner Majesteits residentie, die hiermede, volgens de uitspraak van den Beeldhouwer, getoond hebben niet alleen voor de industrie, maar ook voor de kunst gelukkig te kunnen arbeiden, en die met 't werk, naar het voorbeeld van den heer Royer, niet alleen op hun tijdelijk belang hebben gedooft.

»Onze dankbaarheid voor de gunstige medewerking der roemste burgers van het wereldberoemde Amsterdam. Wij danken U en den Edel Achtb. Raad in U voor de hulp en de welwillendheid, die wij van den aanvang onzer onderneming af van U mogten ondervinden. Wij danken U voor de zorgen en de bereidvaardigheid, die wij voor dit Onthullings-Feest zoozeer van U behoefden, en die ons zoo ruimschoots van U ten deel werden. Plechtig geven wij het U over, verzekerd, dat het onder Uwe hoede wel is bewaard en dat Amsterdam het onderhoud niet zal weigeren van een Standbeeld, dat haar tot een Eereteeken en tot een Sieraad verstrekt. Tot haar moet het bovenal krachtig spreken van het goede en heerlijke, dat haar Voorgeslacht hier mogt ontvangen. Uwe Stad is groot geworden met Gods zegen door haren Handel en door eene reeks van onsterfelijke Mannen, die hier gebloeid hebben in Kunst en Wetenschap. Schoon prijkt onder hen de Naam van menig Burgemeester, gelijk die van den edelen Six naast dien van den beroemden Rembrandt.

»Edel Achtbare Heer! De Geschiedenis van het heden en ook die van Uw Bestuur, worden eerst getrouw geschreven op onze graven en behooren het Nageslacht. Maar ook het leven van het heden heeft zijne krachtige stemmen en wanneer deze spreken van achtiog, van toegenegenheid, van liefde, gelijk in de harten van Amstels Burgeren voor Amstels Burgemeester, dan zal ook de Geschiedenis Uwe nagedachtenis vereeren, gelijk Gij het met ons dien van den eenigen Rembrandt deelt.

De Heer Burgemeester, (van den Koning verlof gevraagd en bekomen hebbende om op de naam hem gerigte toespraak van den Heer Beynen te antwoorden, zeide het volgende:

»Amsterdam, Mijne Heeren! neemt met dankbaarheid aan het edele geschenk, dat gij haar biedt; dat standbeeld, opgerigt ter eere van Nederlands grooten Schilder, die eenmaal binnen deze muren heeft geleefd. Wel was het voor den roem van Rembrandt geen vereichte, dat een gedenkteeken verrees om zijn naam aan de vergetelheid te ontrukken. Hij zelf had zich door zijne werken de onsterfelijkheid verzekerd en de veder der geschiedenis had hem eene gedenkzuil gesticht duurzamer dan het paneel door zijn genie beziel, onvergankelijker dan het metaal dat hier zijn beeld tegenwoordigt. Maar voor Nederlands kunstenaars en voor allen, wie vaderlandsche roem ter harte gaat, was het eene behoefte dankbare hulde te brengen aan den onovertroffen meester, op wien zij met bewondering en eerbied pleegden te staren.

»Gij hebt dien wensch begrepen, Mijne Heeren! en

aan het denkbeeld leven en uitvoering gegeven. Uwe roepstem vond weerklink, zoowel bij onze geëerbiedigde Vorsten als bij de Ingezetenen van Nederland, en uit vetschillende oorden vloeiden de bijdragen te zamen, ter opbouw van Rembrandts eerezuil bestemd.

»De meesterhand van eenen Royer gaf in edele houding en met sprekende trekken des Schilders Beeldtenis weder, die door Enthovens kunst in duurzaam metaal herschapen den sloopenden adem des tijds zal weerstaan.

»En nu van hulsel vrij, het standbeeld van Rembrandt voor aller oogen zich verheft, nu is het feest in Amstels wallen.

»Van torenspits en gevel wappert de Nederlandsche driekleur. Willem van Oranje, de beschermers van al wat edel is en goed, als zijne voorzaten weleer, kwam herwaarts om zijne koninklijke hulde te voegen bij de hulde zijner onderdanen, aan den grooten kunstenaar der 17 eeuw gebragt. Duizenden bij duizenden, ouden en jongen, aanzienlijken en geringen stroomden te zamen, om in dezen plegeren feest, onder luid gejubel den blijden welkomstgroet te brengen aan het eervol gedenkteeken op de pleinen der hoofdstad gesticht.

»Zwijgende getuige van hetgeen de loop der tijden zal brengen over Amsterdam, blijve dat standbeeld een voorwerp van achting en eerbied den geslachten, die elkander zullen opvolgen en voorbij gaan, aan zijn voet. Het blijve dan onwankelbaar gevestigd als een duurzaam teeken, hoe in de negentiende eeuw het volk van Nederland, zich zelf ter eere, verdedigend van het voorgeslacht wist te erkennen; maar bovenal blijve het den tijdgenoot en nazaat tot een edelen prikkel, om op het voetspoor des gevierden mans, den vaderlandschen kunstroom te handhaven en zoo de meest waardige hulde te brengen aan den onsterfelijken Rembrandt van Rijn.»

Z. M. hield vervolgens tot de vereenigde kommissie en de stadregering eene allezijs gepaste toespraak, welke besloot met deze woorden: »Ik heb vertrouwen op Mij Volk; zoowel in oogenblikken van gevaar en het de verdediging van den aangeranden vaderlandschen bodem geldt, als wanneer het betreft de kunsten der wetenschappen. Moge dan ook dit gedenkteeken de getuige blijven van de wijze, waarop Nederlandsche harten steeds voor het vaderland kloppen. Leve het vaderland!

De dagbladen hebben mededeeling ontvangen van het besluit van de Provinciale Staten van Noord-Holland tot regeling van de verdedeling der provincie. De Staten van Noord-Holland hebben de 72 leden der Prov. Staten in de volgende hoofdkiesdistrikten verkozen: Helder 3, Schagen 4, Alkmaar 2, Zaandam 4, Medenblik 2, Eernhuizen 2, Hoorn 3, Purmerend 3, Edam 2, Nieuwer-Amstel 2, Amsterdam 34, Weesp 4 en Haarlem 5.

De Provinciale Overijsselsche en Zwolsche Courant bevat het volgende:

»Van eene goed onderrigte zijde vernemen men met genoegen, dat het gerucht, alsof onze Kommissaris des Konings den heer van Rosenthal als minister van justitie zou vervangen, van allen grond ontbloomt is.»

Bij kon. besluit van 26 Mei jl. is bepaald, dat in de gemeente Leeuwarden zal worden gevestigd eene Kamer van Koophandel en Fabrieken, bestaande uit zeven leden. De som, waarvoor de kiezers ter zake van eenig bedrijf van handel of fabriekwezen en het patentrecht op het minst moeten zijn aangeslagen, wordt voor die Kamer bepaald op f 18 in hoofdsom. De vergaderingen tot het kiezen der leden voor de nieuwe Kamer worden gehouden in de maand Mei c.l. De nieuwe Kamer treedt in werking op 1 Sept. aanst.

Ter Algemeene Rekenkamer is weder overgebracht voor eene som van f 85,490 aan ingetrokken munthijetten van f 1000, f 500, f 100 en f 10, zoodat thans, met inbegrip der vroeger vernelde som van f 16,400,100, voor een bedrag van f 101,890,100 is ingetrokken, krachtens de welken de aflossing is ingetrokken.

's GRAVENHAGE, 27 Mei. Z. M. de Koning en Z. K. H. Prins Hendrik zijn ten 6½ ure van Amsterdam in de residentie teruggekeerd.

— 28 Mei. H. M. de Koningin benevens de jonge prins zijn heden morgen ten 9 ure uit de residentie naar het Loos vertrokken. Het gevolg van H. M. bestond uit Jhr. G. Clifford, dienstdoend kamerheer en de hofdames: L. Gravin van Limburg Stirum Noordwijk, Jkvr. E. van Pabst en barones G. van Heeckeren.

— Heden heeft op het raadhuis alhier de opening plaats gehad der bijjetten voor de verkiezing van een lid voor de provinciale Staten van Zuidholland, ter vervanging van den heer L. J. A. van der Kun, Er waren ingekomen 419 bijjetten, waarvan 3 van opwaarde, zoodat er 416 geldige bijjetten over bleven, waarvan de meerderheid was 208. De heer Meijlink bekam 170, de heer van der Heim van Duiwendijke 161 en de heer

»De heer de Cuiper had den grooten roem dien hij ge-
noot uitsluitend aan zijne verdienste te danken. Hij was
lid van de nationale akademie in Amerika voor schil-
derkunst, te New-York; van de archeologische akademie
van Spanje en Griekenland; van de kon. akademien van
Gard, Arras en Reims; van de delphinale akademie van
Grenoble; van het genootschap van oudheidkunde van
Poitiers; van het kon. genootschap van schoone kunsten
en letterkunde te Gené; van de genootschappen voor
wetenschappen, kunsten en schoone kunsten van Hen-
gouwen, Duinkerken, Cherburg en het Depart. van den
Eure; van het archeologisch genootschap van het Zuiden
van Frankrijk, zitting hebbende te Toulouse; van het
kon. en groothertogelijk genootschap tot opsporing en
bewaring van historische gedenkteeken van het groot-
hertogdom Luxemburg; van het archeologisch genootschap
van Touraine, zetelende te Tours; van het archeologisch
en geschiedkundig genootschap van Limousin, te Limoges;
van het kon. genootschap van wetenschappen, kunsten
en kunsten te Antwerpen, van het kon. genootschap van
aanbeveling der schiedkundigen, te Brussel.

»De begrafenisplechtigheid van den heer de Cuiper

KEULEN, 27 Mei. Heden zijn uit Antwerpen drie schoepen met graan beladen, alhier aangekomen.
Rijksoogte. KEULEN 27 Mei 8. vt. 2 dm.

BURGERLIJKE STAND.
AMSTERDAM, 28 Mei.

Passive 5 $\frac{1}{2}$ a 5 $\frac{1}{2}$; Holl. 2 $\frac{1}{2}$ pc. 61 $\frac{1}{2}$ a 61 $\frac{1}{2}$; id. 4 pc. 92 $\frac{1}{2}$ a 93;
Venez. 57 a 39; Uitgest. 13 $\frac{1}{2}$ a 14 $\frac{1}{2}$.

WEENEN, 26 Mei. Met. 4½ pc. 85½; 5 pc. 95½; Bank-Actien 1352.